

משפחה
בשנת ה'תקל"ח

בשר צלי לפני תלמים
אבינו! תפארת ההגאונים!
(ראה הסבר ביום שישי)

להיות בעידן הגאולה

פוקחים עיניים עם משיח וגאולה יום יום

אוקחים ניצוד גאולה אישי

מעובד ע"פ שיחותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

שבת קודש

כ"א סיון (13.6)

המרגלים ותחיית המתים

פרשת השבוע, שלח, עוסקת ברובה בפרשיית המרגלים. בתלמוד בבלי (מסכת סנהדרין קח, א) נאמר, כי למרגלים אין חלק לעולם הבא - כלומר, לעולם שאחר תחיית המתים.

אלא שבתורת החסידות מוסבר, שהסיבה האמיתית להתנגדות המרגלים להיכנס לארץ נבעה משיקולים רוחניים. הם פשוט העדיפו להישאר במדבר ולשקוד על התורה, מבלי לדאוג לפרנסה. ולפיכך, קשה לומר כי אנשים כאלה לא יזכו לקום בתחיית המתים! ואמנם בספר הזהר (חלק ג, רעו, א) משמע כי המרגלים יקומו בתחיית המתים.

ובאשר לנאמר בתלמוד הבבלי - מוסבר בספר 'עשרה מאמרות' (לרבי מנחם עזריה מפאנו, מאמר חיקור דין חלק ב פרק ח), כי הכוונה היא שבגלל היות המרגלים בעלי מדרגה כה גבוהה - העולם הבא אינו בגדר 'שכר' עבורם.

ובכל אופן חטאם היה שלא ביטלו את השגותיהם הנפלאות לרצון ה' בפי משה רבינו שצריך להיכנס לארץ ישראל בפועל ולהתעסק בעשייה גשמית של תיקון וזיכרון גשמי העולם, דבר שהווה עבורם ירידה ממדרגתם הרוחנית.

(על פי ליקוטי שיחות חלק כג עמוד 102)

יום ראשון

כ"ב סיון (14.6)

לימוד הלכות וקינוח הגלויות

חז"ל אומרים כי לימוד משניות הוא סגולה גדולה להגשים את חזון קינוח הגלויות. "אין הגלויות מתכנסות אלא בזכות המשניות" (ויקרא רבה, פרשה א, ז). מייסד חסידות חב"ד, רבי שניאור זלמן מלאדי, כותב כי בזמננו - לימוד של כל ההלכות הפסוקות,

יש עניין לא לעיין במרסום בשבת

ליסינג השכרה ומכירה
אפשרות להשכרת רכב 7-10 מקומות
1-700-5-56789 057-6521717

כמו ברמב"ם ובשולחן ערוך וכדומה, שווה ללימוד משניות.

(הלכות תלמוד תורה לרבי שניאור זלמן מלאדי, תחילת פרק ב)

יום שני

כ"ג סיון (15.6)

טל התחייה

בתלמוד (מסכת שבת פח, ב) נאמר, כי עתיד הקדוש-ברוך-הוא להחיות את המתים על-ידי טל מיוחד, וכי בטל זה החיה הקדוש-ברוך-הוא את בני ישראל לאחר שפרחה נשמתם במעמד הנשגב של קבלת התורה. לעומת זאת, נאמר במדרש (שמות רבה, פרשה כט, ד), כי עם התורה עצמה החיה הקדוש-ברוך-הוא את בני ישראל למרגלות הר סיני.

אולם אין זו סתירה. כי כמו שכותב רבי שניאור זלמן מלאדי בספר התניא (פרק לו), טל התחייה נקרא טל תורה. כך שהכוונה בתלמוד ובמדרש זהה.

(התועודיות תש"ג חלק שלישי עמוד 354, הערה 57)

יום שלישי

כ"ד סיון (16.6)

נוחה של החלטה

נפסק בשולחן ערוך כי כאשר מקבלים החלטה טובה בענייני יהדות - יש לעצם ההחלטה, עוד לפני שמבצעים אותה, משקל רוחני גדול. די בכוחו של משקל רוחני זה להצטרף לכל הזכויות של עם ישראל ולהביא לכולנו את השכר המובטח - הגאולה השלמה.

(על פי התועודיות תש"ג חלק שלישי עמוד 348)

יום רביעי

כ"ה סיון (17.6)

אלוקות על כל צעד ושעל

בזמן הגאולה יהיו אלוקות בכל מקום. לא רק בסביבה קדושה כמו בית-כנסת ובית-מדרש - אלא ממש על כל צעד ושעל. בכל נבוא ונבוא יהיה את הכוח האלוקי שעל-ידו הוא נבוא ומתהווה בכל רגע ממש, מאין ליט.

(התועודיות תש"ג חלק שלישי עמוד 338)

סיפורים קטנים ואגדות גדולות

לימוד התורה לפני ההתגלות

מעשה בנסיון, בן מלך, שהתרחק מבית אביו, והיה כמה ומתגעגע לחזור לחיק אביו ולמשפחתו. באחד הימים קיבל הנסיון אגרת מאביו, דבר ששמחו עד מאוד, והיה מתענג ומשתעשע בה, מרוב מחשבותיו סביב האגרת, גבר בו געגועיו לאביו, "ויו לי" - מקורות לבו - "מי יתן ואוכל לנגוע שוב ביד אבי ואפילו נגיעה קלה. מי יתני די אבי, אחבקנה ואניקנה".

עוד הנסיון נסער ונרגש מגעגועיו למגע יד אביו, הבזיק במוחו, 'הרי בידי אגרת המנוחה בעצם כתב ידו של אבי, והרי כתב המלך משול לחמטו של המלך ורצונו... רק אז חזרה השמחה ללבו - הן בידי כתב יד של אבא... כך הדבר לימוד התורה הקדושה בימים הסמוכים להתגלות המשיח...'

(מקלט מ"פביא נואל" של הרב מנחם זלמן)

יום חמישי

כ"ו סיון (18.6)

הגויים שלא ישרדו

צפניה הנביא (ג, ט) מנבא כי לעתיד לבוא יקבלו על עצמם עמי העולם את האמונה האמיתית האחת והיחידה - אמונת ישראל. אולם אין הנבואה מתייחסת לכל העמים, אלא רק לשני שלישי - אלה שהם מצאצאי שם ויפת בני נוח. השליש האחר - אלה שהם מצאצאי חם בן נוח - כלל לא ישרדו באותם ימים.

(תורה אור קב, ב)

יום שישי

כ"ז סיון (19.6)

בשר צלי

אכילת צלי נחשבת לאכילת מלכים (תלמוד בבלי מסכת חולין קלב, ב). מסיבה זו מצויים הכהונים לאכול את בשר הקרבנות כשהוא צלי. מסיבה זו גם נאכל אנו את בשרם של שור הבר והלווייתן, בסעודת הגאולה המובטחת, כשהוא צלי.

(התועודיות תש"ג חלק שלישי עמוד 389)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש ומודפס לזכות שמעון חיים פריינדל בן אודט ובתיה בת סולי שיחי ולשנת הצלחה בבית, בחינוך ובכל העניינים בג"ד

איתן לוויוב בן רינה ושמיית טובה בת הדיסה ומשפתם שיחי ולתלחה בבית, בחינוך ובכל העניינים בג"ד

נא לשמור על קדושת הלליון

סגולה לזירוז הגאולה

מדברי הרבי שליט"א מלך המשיח

הוספה בתורה ומצוות בהידור...

כולל לימוד פרקי אבות בשבתות הקיץ

סגולה לזירוז התגלות משיח צדקנו.

ומה טוב עם ביאור משנה אחת לפחות.

פרקי אבות לזירוז הגאולה

פרק ג משנה ז

רבי אלעזר איש ברתותא אומר: תן לו משלך, שאתה ושלך שלו. וכן בדוד, הוא אומר: כי ממך הכל ומידך נתנו לך. רבי יעקב אומר: המהלך בדרך ושונה, ומפסיק ממשנתו ואומר: מה נאה אילן זה מה נאה ניר זה, מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו.

פרוש רבי עובדיה מברטנורא

תן לו משלך, לא תמנע מלהתעסק בחפצי שמים, בין בגופך בין בממונך שאינך נותן משלך, לא מגופך, ולא מממונך, שאתה וממונך שלו. מה נאה אילן זה מה נאה ניר זה, הוא הדין לכל שיחה בטלה, אלא שדבר בהווה שדרך הולכי דרכים לדבר במה שראים בעיניהם, ויש אומרים דאשמעינן רבותא דאע"ג דע"י כן הוא מברך ברוך שצכה לו בעולמו, אעפ"כ מעלין עליו כאילו מתחייב בנפשו מפני שהפסיק ממשנתו. ניר, תלם המחרישה, כמו נירו לכם ניר (ירמיה ד').

יודים! חופש גדול!
ויצויים גדולים!

הפתרון היחיד

קייטנה על טהרת הקודש!

כמו בקייטנת חב"ד

סיפוק יודים ונתן אהלים

פנה לבית חב"ד שבאיזור מגורך

ביאור פנימי במשנה

ע"פ שיחותיו הקדושות של הרבי
מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

תן לו משלך, שאתה ושלך שלו. וכן בדוד, הוא אומר: כי ממך הכל ומידך נתנו לך.

השאלות במשנתנו:

- א. התנא מלמדנו שלא תהא עינו של אדם צרה בנתינת צדקה, כיון שאינו נותן משלו אלא משל הקב"ה. ואם כן הו"ל לומר רק "כי שלך שלוי", ולמה מוסיף "שאתה... שלוי" וכמו כן הו"ל להעתיק מהכתוב שמסתייע ממנו רק התיבות "ומידך נתנו לך" ("שלך שלוי") ולא התיבות "כי ממך הכל", ("שאתה שלוי").
- ב. למה הוצרך התנא להסתייע מהכתוב כי ממך הכל, והרי רעיון זה נפוץ בתנ"ך, החל מפסוק הראשון בתורה "בראשית ברא אלוקים את השמים ואת הארץ".
- ג. מדוע מאריך בלשונו "וכן בדוד הוא אומר", ולא אמר בקצרה "שנאמר כי ממך הכל ומידך נתנו לך".

והביאור:

התנא מלמדנו שגם בעניינים של עבודת ה' בהם האדם הוא "מציאאות" על פי תורה צריך להיות הרגש של ביטול וענוה, מתוך הכרה שהכל בא מלמעלה – "שאתה ושלך שלוי". ונקט לדוגמא מצות צדקה: האדם חייב ליתן צדקה מממון שלו דווקא (בדוגמת מה שמצינו בקדשים ש"כל דבר שהוא בא בחובה אינו בא אלא מן החולין"), ועליו ליתן רק מעשר או

חומש, ז.א. שהממון חייב להיות שלו על פי תורה. ויתרה מזו: הרי יש לו בחירה חפשית לעשות בממונו כרצונו, והוא החליט ליתנו לצדקה. נמצא שבענין הצדקה האדם הוא "מציאאות" על פי תורה והממון הוא שלו דוקא. ולכן אמר

תן לו משלך: אם כי הממון הוא לכאורה שלך, הרי אתה ושלך שלו: הכח על זה עצמו שיהיה לך ממון משלך בא מלמעלה, וכן עצם הכח לבחור ("אתה") גם כן "שלוי". ולכן יש לקיים גם מצווה זו מתוך הרגש של ביטול וענוה.

וכן בדוד הוא אומר: גם בדוד המלך מצינו ענין זה – הוא היה בתכלית הרוממות וההתנשאות על פי תורה, וביחד עם זה היה בתכלית הביטול והענוה.

כי ממך הכל ומידך נתנו לך: הכתוב מדבר בכסף שנדבו בני ישראל לצורך בנין בית המקדש בירושלים. ובשניהם (בית המקדש וירושלים) מודגש יתרון וחשיבות עבודת המטה. **בית המקדש** – תכלית הכוונה היא בבית המקדש הגשמי, הנבנית על ידי בני ישראל, ולא בבית המקדש הרוחני שלמעלה. **ירושלים** – רז"ל אמרו "לא אבא בירושלים של מעלה עד שאבא בירושלים של מטה", הרי שיש יתרון בירושלים של מטה דוקא. ובכל זאת אמר דוד על זה "כי ממך הכל ומידך נתנו לך"

המשנה מוקדשת ומודפסת לזכות ולעלוי נשמת

יהודית בת חוטה מרגושה ויצחק לבית חדר ז"ל

אמנון בן ג'ריה ואליהו עשור ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה

ובקרוב ממש יתקיים בהם: "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם. יגנו וימליצו טוב בעד כל צאצאיהם שיחיו ובכללם אפרים עשור בן ג'ריה ורונית בת יהודית לאורך ימים ושנים טובות לברכה והצלחה בג'ר